

De opzet van een eco-dorp in de Dordogne (4) - nu even niet...

Door Cynthia van Asten

Onze zoektocht naar een tijdelijk huis in de Dordogne begon in Nederland.

We komen elke twee maanden naar Nederland om te werken en wonen dan in een stacaravan op een leuke kleine camping in de Achterhoek. Ons huis in 's-Heerenberg, wat sinds de krediet-crisis te koop staat, is verhuurd en dus hebben we onze toevlucht gezocht op een camping. Een fijne plek, waar de meiden met andere kinderen kunnen spelen en paardrijles krijgen.

In de weekends is het druk, door de week is er veel tijd voor de omgeving en thuisonderwijs. Christel die hier haar 14^e verjaardag vierde, rondde haar vogelproject af met een flink boekwerk en stortte zich daarna op een kruiden en eetbare planten project.

Waar ik af en toe wat eetbare planten plukte, is het nu verworpen tot een ware rage.

En we zitten in het juiste seizoen, want overal schieten de eetbare scheuten uit de grond.

Van broodjes gezond met beukenblad, paardenbloem, witte en gevlekte dovenetel en madeliefjes tot zeer kruidige salades en brandnetelsoep. We slaan er bijna groen van uit!

Met al die vitaliserende en reinigende maaltijden, zitten we als vanzelf in een soort voorjaarskuur.

foto: Anneke Bleeker ©

Foto: Anneke Bleeker ©

Omdat Lindsay van 9 een iets te luidruchtig protesterende darminhoud kreeg, heb ik geprobeerd het enthousiasme van Christel wat in te dammen, met als gevolg dat veel kruiden en planten nu gedroogd worden voor later.

Uit Frankrijk hadden we een hele zak daslook meegenomen, wat daar als een soort plaag rondom het huis groeit, en verbaasd heb ik geconstateerd dat dat in een papieren zak in de koelkast makkelijk vier weken bewaard kan worden.

Het blijft zijn smaak en vitaliteit gewoon behouden. We gebruiken het daslook vooral voor in het brood, dat dagelijks vers gekneet wordt en in salades.

Met regelmaat kauwt Lindsay een blad rauw weg. Ik doe dat haar niet na, dat is wel erg scherp.

In mijn zoektocht naar een woning sla ik in eerste instantie de Franse makelaars over. Ik richt mij vooral op aangeboden vakantiewoningen en woningen die via Engelse en Nederlandse makelaars te koop worden aangeboden.

Waarom?

Omdat we niet midden in een dorp in een koude, kleine woning terecht willen komen, terwijl je voor hetzelfde geld in een luxe vakantiewoning in het buitengebied kunt zitten.

We zoeken vooral naar woningen die (net als de onze) al enige tijd te koop staan en niet bewoond zijn. Zo'n woning is vaak een blok aan het been van de eigenaar, die geen zin meer heeft in het bijbehorende onderhoud. Wij bieden dan aan de woning te bewonen, te onderhouden en in de winter te verwarmen.

Dat is belangrijk om de woning aantrekkelijk voor verkoop te houden. Mocht het verkocht worden, moeten wij uiteraard weer vertrekken en voor dit risico en de aangeboden arbeid, hopen we dan voor een lage huur te kunnen wonen.

Dit is een van de geheimen van onze levensstijl. Heel vaak krijgen wij de vraag hoe we ons dit kunnen veroorloven; nou, dit is de truc!

Het is alleen een flinke speurtocht en de regen aan afwijzingen en desinteresse is soms lastig vol te houden, maar we vertrouwen erop dat er ook dit keer een mooi huis voor ons beschikbaar zal komen.

Op het moment dat ik dit schrijf (eind april) zitten we in de camper ergens in de Dordogne. Het is behoorlijk fris, want de kou uit het noorden (herinner je je die vrieskou uit april nog?), die is hier aangekomen.

Overdag is het met een zonnetje goed te doen, maar vooral de ochtenden zijn flink koud. We zitten in het campertje bij het kacheltje, werken en maken plannen.

Wij vinden het heerlijk rond te reizen en elke morgen ergens anders wakker te worden.

Vanmorgen merkte ik dat ik de roep van de koekoek lag te tellen. Ik was in de war met de kerkklokken die me de andere ochtenden vertellen dat het tijd is om op te staan.

Toen die vrolijke koekoek stopte bij zes uitroepen, draaide ik me dus nog maar even lekker om.....

Nu we zoveel naar kruiden en planten kijken is het mooi om te ontdekken hoeveel micro klimaten er bestaan.

Op een relatief kleine afstand van elkaar, kun je heel diverse landschappen tegenkomen.

Waar het bij Rocamadour heel dor en droog was, is de Dordogne zelf veel groener en nat-ter.

Misschien lijkt het maar zo, maar smal weegbree vinden we veel op door mensen bewerkt gebied. Daar woekert het zowat, terwijl het in

meer natuurlijke gebieden moeilijker te vinden is.

We staan nu in een bosgebied bovenop een heuvel en in het bos zelf vonden we tot onze vreugde grote hoeveelheden gevlekt longkruid, wat we nog nergens eerder handen gevonden. Dat leverde weer een totaal ander soort salade op. We zijn wel wat voorzigtiger met hoeveelheden geworden en dat is maar goed ook, want dat harige blad moet je niet teveel eten, denk ik.

De komende dagen gaan we de rivier De Vézère volgen naar het zuiden, waar we in La Bugue een eerste afspraak hebben.

We zullen een paar dagen met een huiseigenaar en zijn gezin optrekken en wederzijds beoordelen of er voldoende vertrouwen is dat we hier gaan wonen.

Ik begrijp deze voorzichtigheid heel goed. Men kent ons niet en we zouden het huis ook volledig kunnen uitwonen of misbruiken.

Hopelijk pakt het goed uit en kunnen we onze spullen gaan verhuizen. Zo niet, dan reizen we verder en blijven zoeken.

Vaak weet men op gemeentehuizen welke huizen leeg staan en of de eigenaar voor huur open staat.

Van het ecodorp van Ruth hebben we nog steeds geen nieuws helaas.

Wel gaan we binnenkort bij architect Peter Blok langs en bezoeken we ook een ander ecodorp waar ze huizen van Peter gaan bouwen.

Dit is een groot en reeds bestaand dorp. Maar daarover de volgende keer!

Wordt dus weer vervolgd!

Cynthia van Asten

cynthia@essentialtogether.nl

Lees voor al onze reisavonturen mijn boek:

Een reis naar binnen

Zoektocht in het Katharenland, de Algarve en mijzelf.

Verkrijgbaar via boekhandel en internet.

